

עם זהו עשה

על זהו עשה

נערך ע"י המהנדר
ר' אהרן מייטשטיין

עניני הפרשה

אלה שמות בני ישראל

יעקב אבינו הגיע למצרים עם בניו הקדושים ראובן שמעון לוי יהודה יששכר זבולון דן נפתלי גד אשר ובנימין, וכל הנכדים שנולדו בארץ ישראל, יוסף כבר היה במצרים ובמצרים גם נולדו להם ילדים.

וימת יוסף וכל הדור ההוא

לאט לאט נפטרו כל השבטים וגם יוסף אבל הבנים שלהם התרבו מאוד הרבה ותמלא מצרים עם בניו.

וימת יוסף... ויקם מלך חדש

אחרי שנפטר יוסף קם מלך חדש למצרים – לאו דווקא חדש רק שעשה עצמו כאילו שכח את כל הטובות שעשה יוסף למצרים, שהצילם מהרעב. אחרי שראה שבני ישראל מתרבים ומתחזקים פחד שיגיע יום שהיהודים ילחמו נגדו וישלטו במצרים, לכן קרא לכל חכמי מצרים להתייעץ מה לעשות ביהודים כדי להחלישם ולמעטם. לאחר דיונים מצאו עצה: הכריזו על מבצע בניית הערים פתום ורעמסס, (שחרבו מצעקותיו של יהודה) יצא כרוז המבקש מכל התושבים לבוא וליטול חלק בבניית הערים, ואף פרעה בכבודו ובעצמו בא, לקח מעדר ודלי, והכין לבנים לצורך הבניה. ראו זאת היהודים והחליטו גם הם ללכת ולעזור. למי שלא רצה אמרו: וכי אתה יותר עדין מהמלך? אם המלך עובד גם לך מותר לעבוד! בסוף היום הודיעו שכל אחד יודיע כמה לבנים הוא עשה, ועל כל לבינה יקבלו דינר זהב, היהודים ששמעו זאת באו למחרת מעלות השחר ועבדו בזריזות עד הלילה, כי הרי יקבלו דינר זהב... המצרים רשמו הכל כדי לדעת כמה לבנים כל אחד יכול לעשות)

וישימו עליו שרי מיסים

לאט לאט עזבו המצרים את העבודה ונהיו למנהלי עבודה על היהודים ושמרו עליהם שיעבדו טוב, עד שיום אחד הפסיקו לשלם להם והודיעו שמהיום פרעה לא יוכל לשלם וצריכים הם לעבוד חינם. כשרצו היהודים לחזור לבתיהם קיבלו מכות נמרצות והוכרחו להמשיך בעבודה את אותן השעות (מעלות השחר עד הלילה) ואת אותו סכום לבנים ובכך התחיל השעבוד.

ובגויים לא יתחשב

כל עם ישראל עברו, חוץ משבט לוי שלא עברו כלל. כיצד ניצלו מעבודה זו? בזמן שיצא הכרוז המבקש שיבואו לעבוד טענו שבט לוי של ישראל אסור להתערב בגויים, כי תפקידם הוא ללמוד תורה, ואמרו לפרעה שהם לא יודעים לעשות לבנים. הם לא התפתו לדינרי הזהב שחילק פרעה וכך ניצלו.

כל בן הילוד

לא מספיק הצרות שכבר ניתכו על היהודים, והנה צרה חדשה: יום אחד צווה פרעה למיילדות העבריות שפרה (זו יוכבד, שמשפרת את התינוק שנולד – רוחצת ומלבישה אותו) ובתה פועה (זו מרים שהייתה מרגיעה את התינוקות) שכל בן זכר שיולד יהרגו אותו, אך הן כמובן שלא שמעו לקולו, כיון שהיה צדיקות ולכן ה' נתן להן שכר, מיוכבד יצאה כהונה (אהרן הכהן) ולויה, וממרים יצאה מלכות (דוד המלך). פרעה קרא ליוכבד ומרים וצעק עליהם: למה הם לא הורגים את התינוקות? ענו לו היהודיות לא צריכות מילדות! משראה פרעה שאינן שמעות בקולו צווה לזרוק את כל הזכרים ליאור... שוטרי מצרים הסתובבו בבתים, הוציאו כל תינוק ותינוק וזרקוהו ליאור.

ואת עמלינו – אלו הבנים

כשראו הנשים שזורקים את בניהם ליאור, יצאו לשדה, ילדו את בניהם תחת העצים, ונסתלקו משם. התינוקות בכו, וה' שלח מלאכים לשמרם ולרחצם. המלאכים נתנו בידם שתי אבנים, מאחת מצצו חלב, ומהשנייה דבש. צווה ה' לאדמה שכשהמצריים יבואו לחפש את הילדים לבולעם ולשמרם בתוכה עד שילכו המצריים. המצריים שראו פלא זה יצאו לשדות עם מחרישות כדי לחרוש את השדה ולהרוג את הילדים, אך ה' עשה להם נס והם נטמנו יותר עמוק באדמה. את הילדים שנזרקו ליאור פלט היאור על הדשא והם התגדלו שם עד שגדלו והתחזקו וחזרו לביתם. הגם שהם לא היו בביתם עשה ה' נס שידעו לאן ללכת.

לידת משה

לעמרם וליוכבד היו שני ילדים, אהרן ומרים, והנה נולד להם ילד שלישי – משה. התמלא כל הבית אור ידעו שהוא צדיק, ושמחו מאד. יוכבד פחדה מאד שימצאו אותו ויזרקוהו ליאור, ולכן החביאה אותו. כעבור זמן כשהחיפושים התגברו ופחדה מאד, בנתה עבורו תיבה קטנה והניחה את הילד בתיבה, ואת התיבה הניחה על היאור, ואחותו מרים נצבה מרחוק מעל שפת היאור לראות מה יקרה.

יום לידת משה

ביום שנולד משה ראו המכשפים שהיום נולד מושיען של ישראל, אך לא ידעו אם הוא יהודי או מצרי, ולכן צווה פרעה שביום הזה יזרקו ליאור גם את ילדי המצרים,

והנה נער בוכה

בתיה בתו של פרעה הלכה לרחוץ ביאור, כי היתה מצורעת. היא ראתה את התיבה מרחוק ורצתה לקחת את התיבה, אך השפחות שלה אמרו לה שאביה אסר. מיד בא מלאך והרגם. בתיה הושיטה את ידה, וה' עשה נס שידה נהיתה ארוכה עד לתיבה, וכשנגעה בתיבה נרפאת פתחה התיבה וראתה ילד בוכה, ריחמה עליו ורצתה לתת לו לאכול אך הוא לא רצה, כי לא רצה בפה שעוד מעט ידבר עם ה' לאכול משהו ממצרי. באה מרים אחותו והציעה לה את יוכבד כמטפלת לילד. היא קראה לאמה שטיפלה בו ובתיה שילמה לה. אח"כ הביאתו לבתי' והוא גדל בבית פרעה.

משפט משה

יום אחד הניח פרעה את משה על ברכיו ושיחק עמו. לפתע נטל משה את כתר פרעה והניחו על ראשו. אמרו לו חכמיו זהו סימן שילד זה יקח ממך את הכתר, בלעם אמר שצריכים להרוג אותו. איוב שתק, אבל יתרו אמר שבסך הכל הוא ילד והוא סתם משחק, ושיעשו לו משפט כדי לבדוק זאת. ועשו לו משפט: הביאו לפניו שתי קערות באחת שמו זהב ובשניה גחלי אש, ואמרו: אם יטול מן הזהב הרי שהוא חכם ויהרגהו, אך אם יקח מגחלי האש הרי אין הוא חכם ויעזבוהו לנפשו. משה אכן שלח את ידיו לכיוון הזהב, אך מלאך בא ודחף את ידו לתוך הגחלים. והוא תפס אחד מהם אבל הגחל היה לוהט. הוא הכניס את ידו לפיו ופיו נכוה, ומאז החל לדבר בצורה קשה.

וירא בסבלותם

כשגדל משה יצא לראות את מצב אחיו הסובלים, וראה איש מצרי המכה יהודי. ראה שאיש אינו רואה אמר שם מיוחד של ה' ומיד נפל המצרי ומת, והטמינו בחול. למחרת יצא שוב וראה שני יהודים – דתן ואבירם רבים ביניהם, ואחד הרים את ידו להכות חבירו ועוד לפני שהיכה את חבירו אמר לו משה רשע למה תכה רעך, הרשע כעס על משה ושאלו האם אתה רוצה להרוג אותי כמו את המצרי? והלך לספר לפרעה על שמה שהרג את המצרי. פרעה צוה לחפשו. כשהביאו את משה לפרעה צוה שיהרגו אותו. נעשה נס לא יכלו להרגו ומשה ברח לכוש. אנשי כוש היו באמצע מלחמה קשה, ומשה

נתן להם עצה וכך ניצחו. כשמת המלך נעשה משה מלך להרבה שנים עד שלא רצו מלך שהוא יהודי משה הלך למדין.

וישב על הבאר

בא משה למדין ישב ע"י הבאר, והנה באו בנות יתרו להשקות את צאנם, אך הרועים גרשו אותם, כי כעסו על אביהם שהפסיק להיות כהן לעבודה זרה, ואף זרקו אותן לתוך המים כשמשה ראה זאת הצילן מן הרועים, הוציא אותם מהמים, והשקה את צאנם. כשחזרו לביתם התפלא יתרו שחזרו מוקדם מהרגיל, ספרו לו בנותיו שאיש מצרי הצילם מהרועים והשקה את הצאן. שאלם יתרו: למה לא הזמינו את משה לבא לאכל אצלם? שלח יתרו את בתו ציפורה לקרא למשה ומשה בא לביתו, אכל שם והתארח שם.

מטה ה'

בחצר יתרו היה מטה שכתוב עליו את שם ה' ואותיות דצ"ך עד"ש באח"ב, (ר"ת לעשר המכות). את המטה הביא יתרו מהאוצר במצרים שלקחו מבית יוסף. כשברח יתרו למדין תקע אותו בחצרו, לא הצליח להוציאו, והכריז מי שיוציא את המטה יקבל את בתו ציפורה לאשה! כשמשה ראה את המטה תפס אותו, והוציאו בקלות, הוא נשא לאשה את צפורה בת יתרו, ונהיה לרועה צאנו של יתרו.

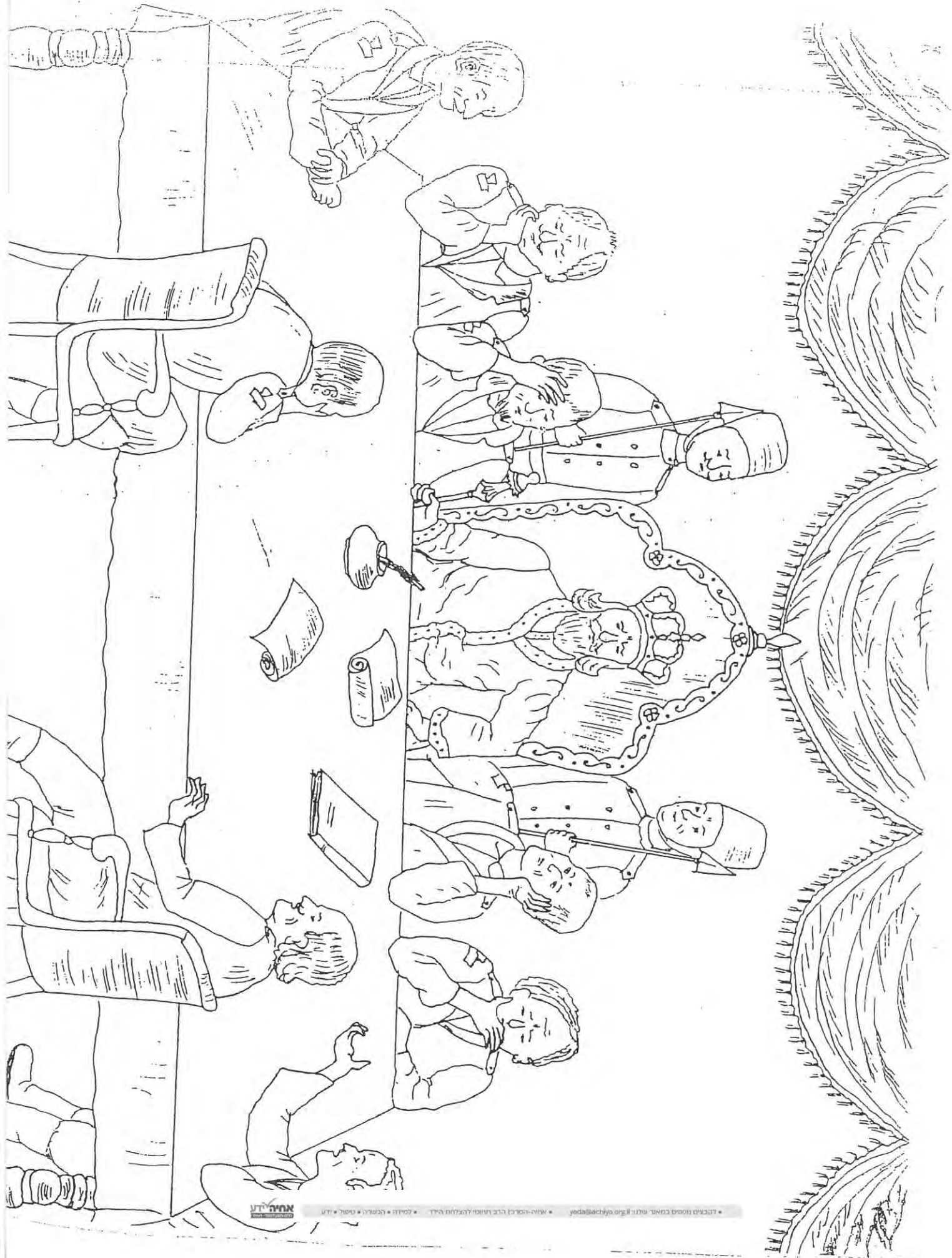
והנה הסנה בוער

יום אחד ברח שה מעדרו. משה רץ אחריו עד שהגיע למדבר ושם נעצר ליד באר מים. הבין משה שהייתה צמאה הרים אותה משה ונתן לה לשתות, והרים אותה בידיו כי היא הייתה עייפה מהדרך שברחה והחזירה לעדר. משה ממשיך במדבר, ולפתע שומע הוא שמישהו קורא בשמו, חיפש וראה סנה (שיח קטן) בוער באש אך הוא לא נשרף, ... התקרב משה לראות: מדוע לא נשרף? אז קרא לו ה' ואמר לו שיוריד את נעליו ואח"כ יגש כי המקום קדוש. ה' צווה את ללכת לפרעה ולצוותו לשלוח את בני ישראל ממצרים. אמר משה לה' שפרעה לא ישמע לדיבורו כי הוא מדבר קשה. ענה לו ה' שיקח אתו את אחיו אהרן הכהן והוא ידבר בפני פרעה. ה' נתן לו 3 סימנים:

(1) המטה שלו נהפך לנחש ואח"כ חזר להיות מטה.

(2) ידו התמלאה צרעת ואח"כ חזר לבשר רגיל.

(3) הפך מים לדם.

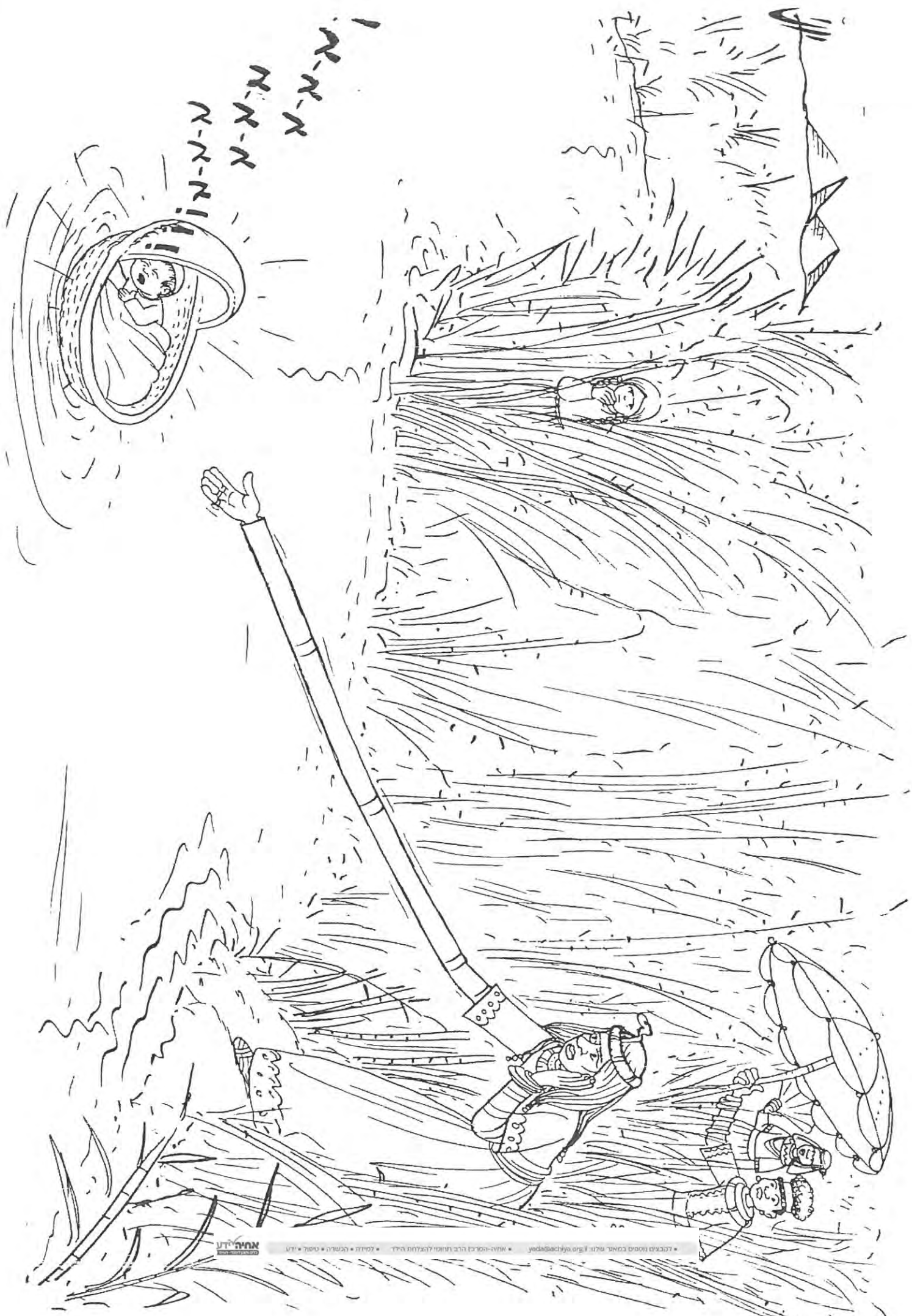

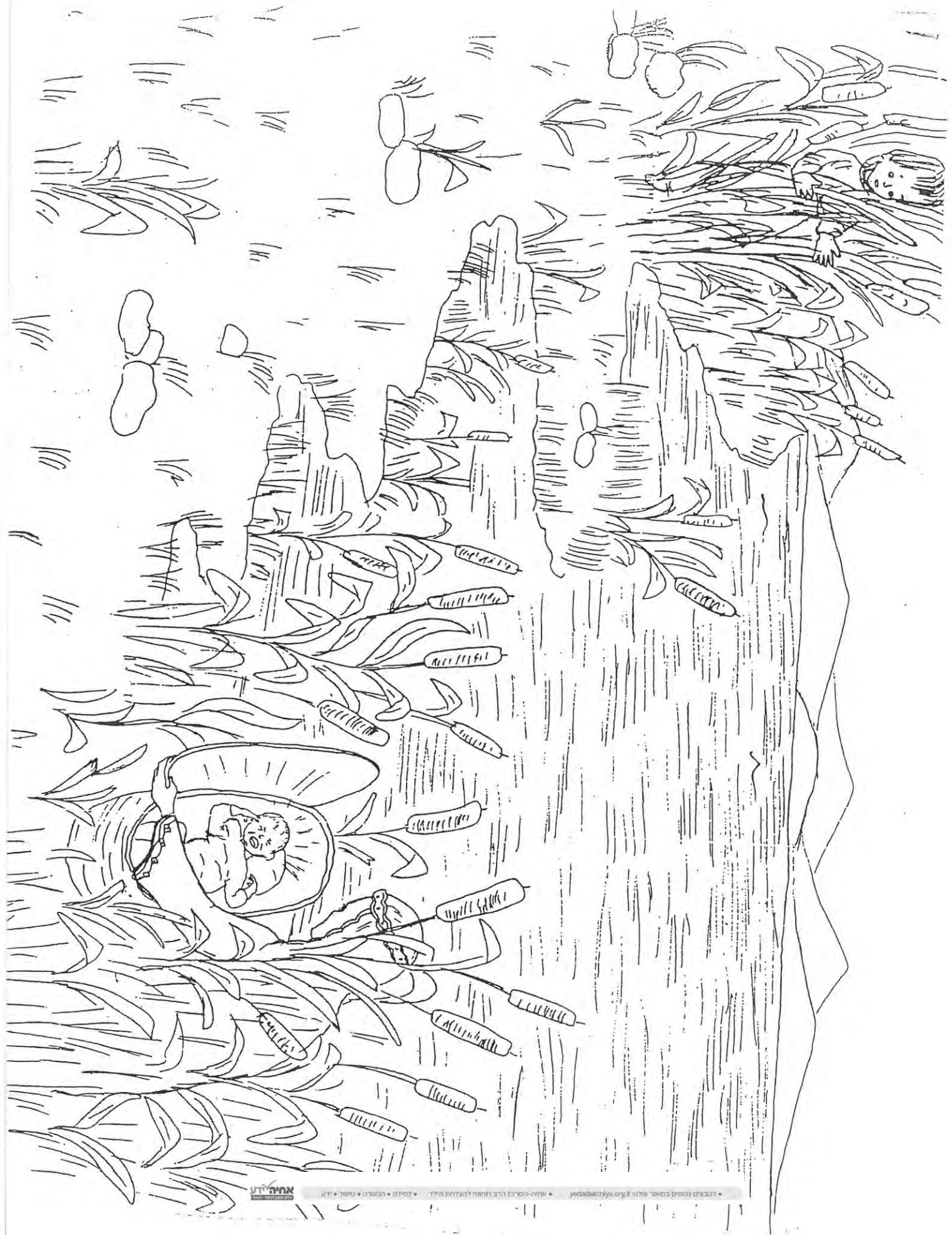

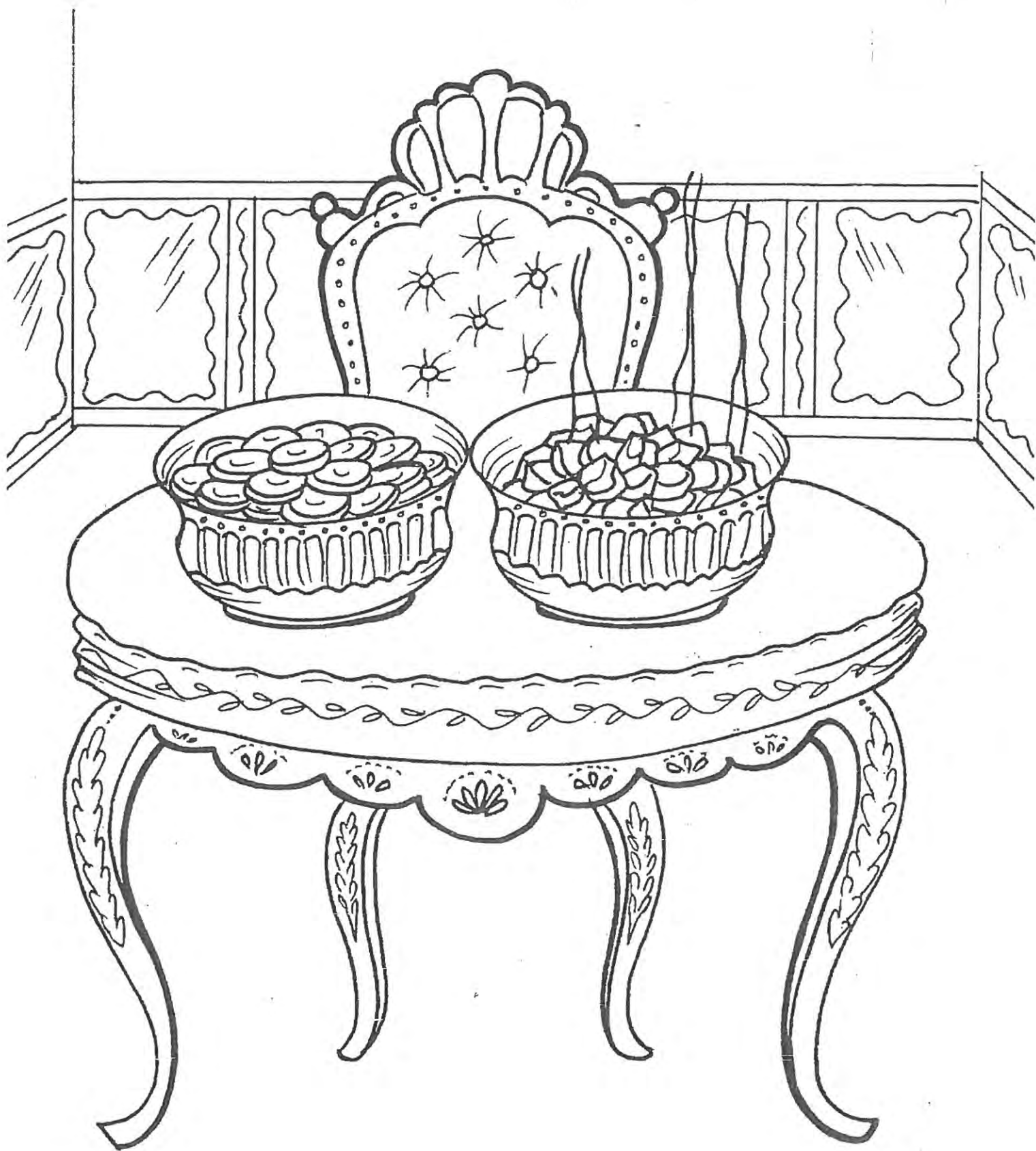

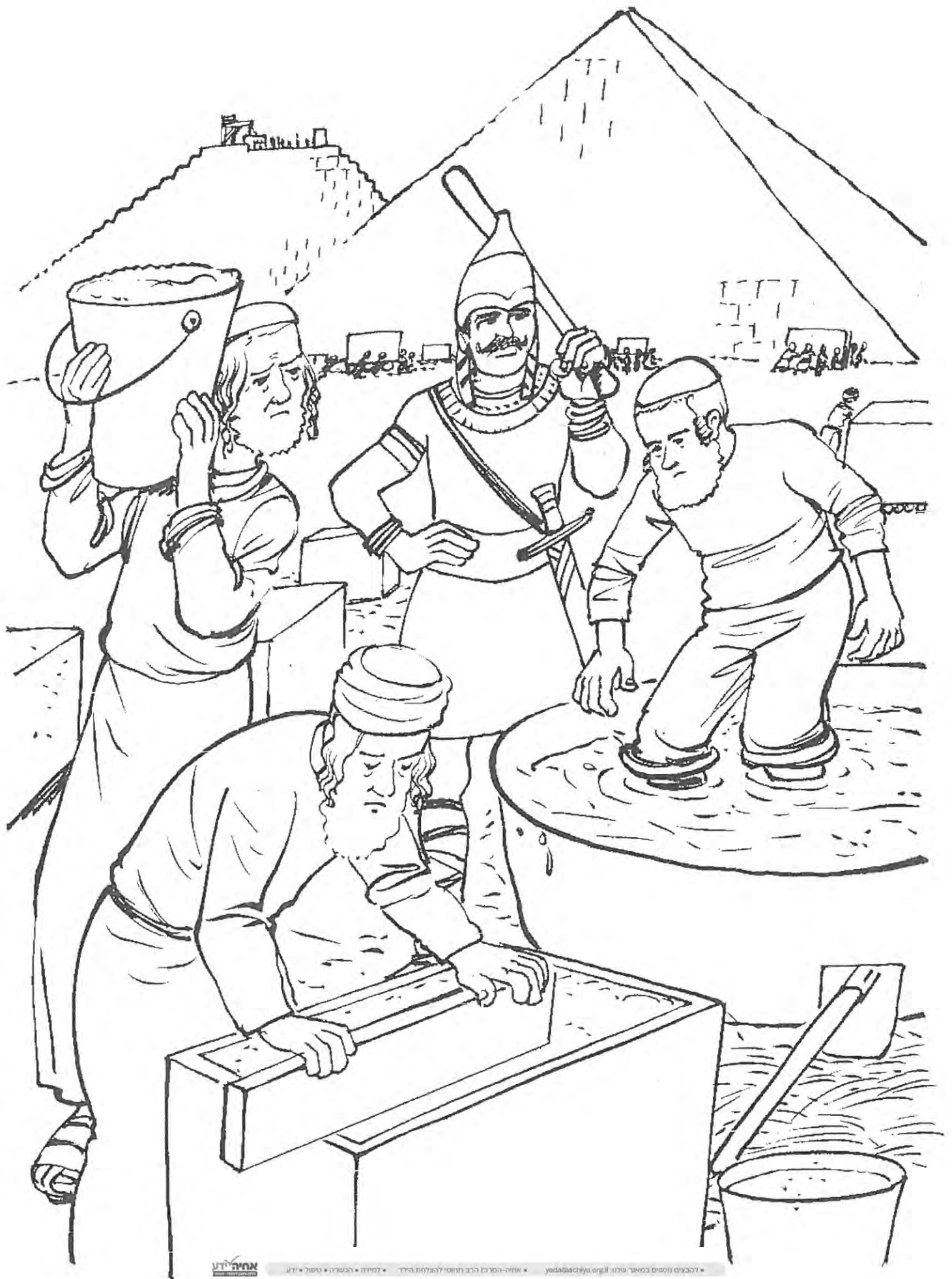

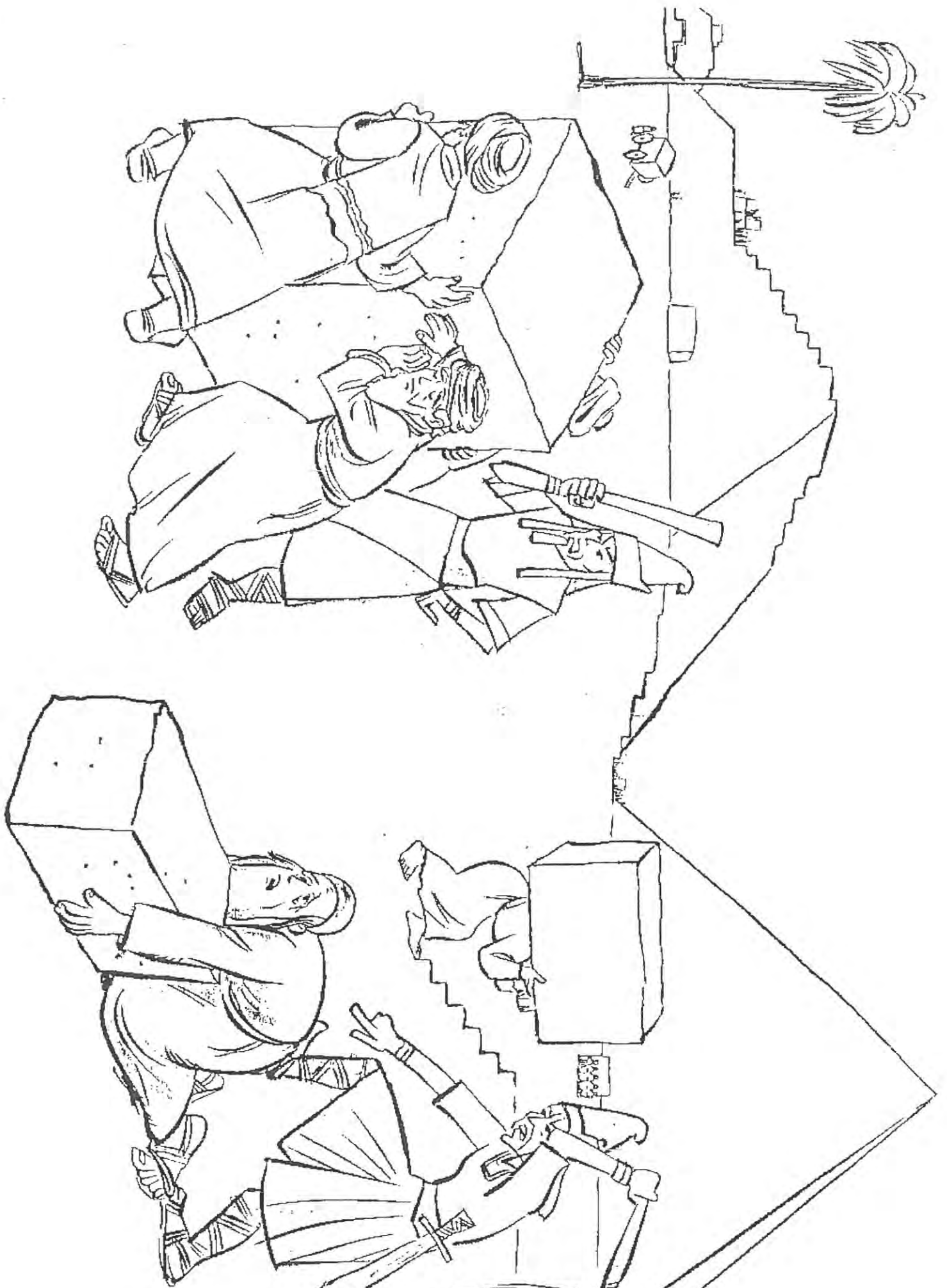

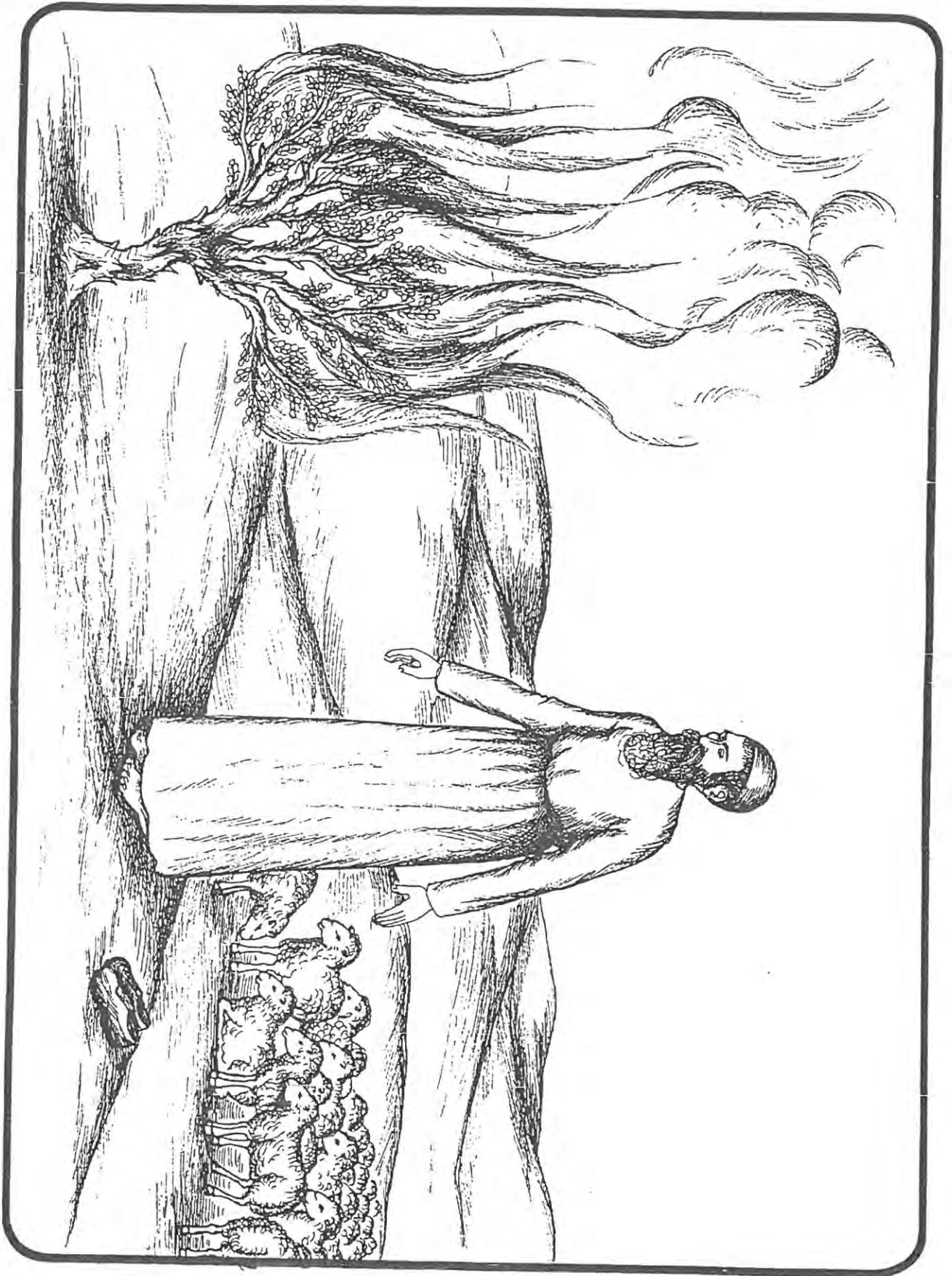

העל
גרין

פתום

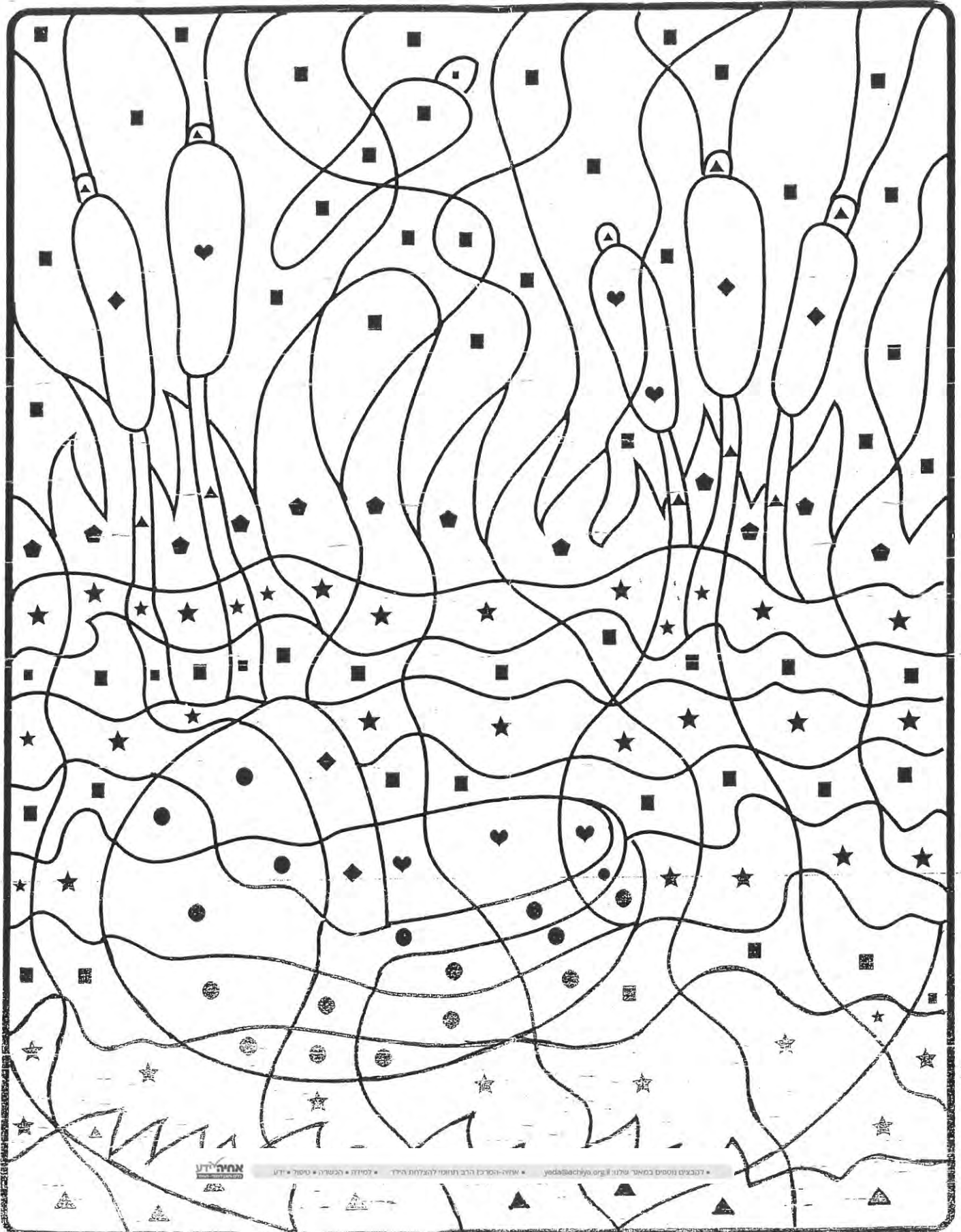
געל

אש

שטארק
בלוי

העל
בלוי

שטארק
גרין

תלמוד תורה "בית אשר" קארלין סטאלין
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רעות ירושלים

ניגון

דאָווענען גוט

לעֶרנען גוט

אַלע מצוות טאן גוט

דאס וויל דער אויבֿישטער מיר זאָלן זיין גוט X2

אַלע אידן באַהדות זיין

תמיד מוז מען פֿריילאך זיין

וועט שוין משיח גאר בקרוב זיין X2

אהוי ברידער ברידער שרייט געוואלד

אוי משיח קומט שוין באלד

לייזט אונז אויס

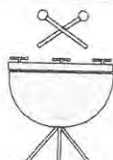
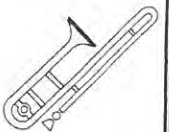
פון גלות ארויס

עו זען אז ג-ט איז גרויס X2

אַלע אידן באַהדות זיין

תמיד מוז מען פֿריילאך זיין

וועט שוין משיח גאר בקרוב זיין X2

פרשת שמות

ג	ז	ח	ש	א	י	ר	ה	ד	ז	ה	ע	ש	א	ר	ר
כ	ס	י	מ	י	ר	ע	ה	ה	ל	ת	ש	פ	ר	מ	ע
ל	מ	ש	ר	ת	ח	ה	ר	ם	י	ח	ח	ר	מ	י	מ
י	ם	ר	ת	ה	ח	י	ת	ש	ח	ה	ז	ח	י	י	ס
ם	א	ח	י	א	ז	ה	ר	ת	ר	א	ר	ז	נ	י	ס
ח	ג	ס	ז	ש	ע	ה	ש	י	ע	ה	ה	י	ת	ר	ז
מ	ג	ז	ע	ר	ה	ח	ת	י	ל	א	ה	י	ר	ר	ז
ע	ה	ז	מ	ר	ה	ת	פ	ח	ל	ה	ע	ש	ר	ר	ז
א	ח	ת	ע	ר	ה	ח	ג	ה	ר	ל	י	ש	ר	ר	ז
ז	ח	ז	מ	ה	ז	ת	פ	ם	ז	ר	י	ח	י	ר	ז
ר	ח	פ	ש	ה	ז	ח	י	ז	ר	ל	י	ח	י	ר	ז
ע	ש	י	ר	א	ש	ח	א	י	ר	ח	פ	ח	י	ר	ז
ר	ש	ר	ר	א	ש	ת	ז	י	ז	ר	ק	ז	ז	ר	ז
ז	ג	ת	ה	ר	מ	ם	י	ר	ש	ח	ה	ע	ר	ר	ז

**פרעה. פתום. רעמסס. שעכוזד. יוכנדי. מרים. שפורה. פועה. משה. תיבה. כתייה. כתר. גחלים.
 רשע למה תכה רעך. כוש. מדין. יתרו. מטה. ציפורת סנה. נחש. צרעת. דם.**

מעשיהם של צדיקים

כל
המלמד

לבנו

תורה

מעלה

עליו

הכתוב

כאלו

קבלה

מחד

חורב

(ברכות כא.)

סיפור השבוע

אהבת התורה מיט מסירות נפש
פון הלל הזקן

לשינון ותירגול הקריאה

אהבת התורה – פון הלל הזקן

ווען הלל הנשיא איז געווען יונג האט ער געארבעט גאר שווער צו פארדינען געלט פאר א שטיקל ברויט, ער איז געווען א האלץ האקער.

האלב פון די געלט וואס ער האט פארדינט האט ער גענוצט צו קויפן עסין פאר זיין שטוב, און די צווייטע האלב פון זיין פארדינסט האט ער געגעבן צו דער היטער ביי דעם בית המדרש, ווייל אין יענע צייט פלעגט שטיין ביים טיר פון בית מדרש א היטער און מען האט געדארפט געבן געלט צו אריין גיין אין בית המדרש.

איין ווינטערדיגע פרייטאג איז געפאלן א שטארקע שניי, דעריבער האט הלל נישט געקענט ארויס גיין אין וואלד האקן האלץ.

ער איז געגאנגען צום בית המדרש, אבער ביים טיר האט עס דער היטער אפגעשטעלט, הלל האט עס געבעטן "איך האב היינט גארנישט פארדינט, איך בעט דיר, איין מאל לאז מיר אריין אן קיין געלט!"

דער היטער האט אבער נישט צוגעהערט זיין געבעט: " אויב
דו באצאלסט נישט, קענסט דו נישט אריין גיין אין בית
המדרש!"

הלל האט אבער אזוי שטארק ליב געהאט די הייליגע תורה,
האט ער שנעל געטראפן א עצה:

ער איז ארויף געקראכין אויפן דאך פון בית המדרש און ער
האט צוגעלייגט זיינע אויערין צום פענסטער. אהה !!!

אהה !!!... יעצט קען ער גוט הערין די הייליגע ווערטער פון
די הייליגע צדיקים שמעיה און אבטליון ! די רייד פון די
חכמים איז אזוי זיס און געשמאק אז הלל האט גארנישט
געשפירט די קעלט און די שניי.

לאנגע שעות האט זיך הלל צוגעהערט צו די הייליגע תורה
וואס זיינע רבי'ס האבין געלערנט, ביז ער איז פאר'האלשט
געווארין פון די שרעקליכע קעלט.

די גאכט איז אריבער און עס איז געווארין טאג, אבער –
אינטערעסאנט! אין בית המדרש איז געבליבען טונקל, די זון
האט היינט נישט אויפגעשיינט. שמעיה און אבטליון קוקען
ארויף צום פענסטער, און, אוי וויי ! וואס זעען זיי ? א
מענטש איז באגראבין אונטער די הויכע קאלטע שניי!

אפאר תלמידים זענען זשנעל ארויפגעלאפן אויף די דאך,
און געגראבן אין די זשניי און געטראפן הלל ליגט אויף דעם
פענסטער האט מען עם ארויסגענומען פון אונטער די זשניי.
די חכמים האבן געזעהן אז הלל איז א זשטיק אייז און עם
איז א גרויסע סכנה האבן זיי געפסקנט אז מען מעג מחלל
שבת זיין עם צו ראטעווען, האט מען אויף שבת אנגעצונדען
א פייער אין דעם אויווען אנווארימען הלל.

זיי האבן אנגעווארימט הלל מיט איבערגעגעבנקייט, ביז ער
האט זיך דערוועקט און ער איז געקומען צו די פוחות.
דענסמאל האבן די חכמים געהייסן מען זאל נישט בעטן
קויז געלט פון די תלמידים וואס ווילען קומען לערנען די
הייליגע תורה.